

Почви и земеползване

Според физикогеографската подялба на страната община Димитровград попада в Краищенско-Тунджанската (Преходна) зона, в Горнотракийската област (област на Горнотракийската низина). Почвите са предимно черноземи-смолници. Големи пространства заемат и канелено-горските почви. В низината на р. Марица са разположени ливадно-канелени почви. Срещат се и най-плодородните ливадно-алувиални почви и ливадно-блатни и в по-малка степен рендзините алувиално-ливадни почви. Преобладават земите от IV, V и VI категория.

Основните отглеждани култури са зърнено-житните – пшеница, ечемик (около 50% от насажденията), царевица и слънчоглед (около 20%). Около 34 хил. дка са заети от технически култури (основно памук). Традиционното за общината зеленчукопроизводство е силно намаляло, и заема около 10 хил. дка. Един от ресурсите на общината - ливади, мери и пасища, неефективно използван като основа за развитие на животновъдството.

Замърсяване на почвите:

Локализирано е в районите, непосредствено тангиращи на транспортните артерии Е80; Хасково-Димитровград; Димитровград-Радицево-Ст.Загора, както и пътя Горски извор - Димитровград - подложени на екологичен риск от вредния ефект на автотранспорта.

По тези трасета преминава интензивен поток от леки коли, товарен и пътнически автотранспорт. Замърсяването има локален характер. Изследванията на почвата с профил 0,30 см (известен като "орен" слой, в който е разположена основната биомаса на кореновата система при тревистите растения) показва, че основния екологичен проблем постъпва от акумулирането на оловото в повърхностния слой на почвата. Успоредно с оловното замърсяване, в резултат на изгорелите газове от автотранспорта и въздушния аерозол от микрочастици от износването на гумите, формират допълнително замърсяване, не само с тежки метали, но и с други вредни газове.